

INFORMATOR WYDZIAŁOWY

Wydział Matematyki i Informatyki UAM, ul. Matejki 48/49, 60-769 Poznań

kwiecień 1994

Dnia 18.03.1994 odbyło się II nadzwyczajne posiedzenie Rady Wydziału Matematyki i Informatyki, na którym gościli J.M. Rektor UAM prof. dr hab. Jerzy Fedorowski, oraz Prorektorzy prof. dr hab. Stefan Jurga i prof. dr hab. Marek Kręglewski. Dziekan, prof. dr hab. Michał Karoński przedstawił władzom rektorskim krótką charakterystykę nowo powstałego Wydziału, jego główne osiągnięcia oraz perspektywy rozwoju. W dyskusji poruszono m. in. problem komputeryzacji Dziekanatu, z czym wiązałyby się zwiększone wydatki Wydziału, oraz sprawę zmian w organizacji studiów dziennych na Wydziale. Zmiany te wymagałyby dostosowania do nich regulaminu studiów, i w tym zakresie Wydział może liczyć na przychyłność władz rektorskich. Członkowie Rady Wydziału wypowiedzieli się na temat organizacji i finansowania studiów płatnych, wynagrodzeń za kierowanie pracami magisterskimi oraz na temat statusu doktorów habilitowanych na stanowiskach adiunktów. W drugiej części spotkania Prorektor prof. dr hab. Stefan Jurga przedstawił Radzie założenia polityki kadrowej i finansowej Uczelni.

★ ★ ★ ★ ★

Na posiedzeniu Senatu w dniu 28.03.1994 J.M. Rektor poinformował o podjęciu decyzji o wynajęciu i przeznaczaniu na potrzeby Wydziału Matematyki i Informatyki około 800m² powierzchni w budynku Zakładów im. H. Cegielskiego przy ulicy 28 Czerwca 1956. J.M. Rektor określił jednocześnie jako interesujący projekt zmian organizacji studiów stacjonarnych na Wydziale.

★ ★ ★ ★ ★

Senat na swoim posiedzeniu w dniu 28.03.1994 pozytywnie zaopiniował Wniosek Rady Wydziału Matematyki i Informatyki o nagrodę Ministra Edukacji Narodowej dla prof. dra hab. Juliana Musielaka.

★ ★ ★ ★ ★

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 14.04.1994 Dziekan, prof. dr hab. Michał Karoński poinformował, że J.M. Rektor wyraził zgodę na otwarcie konkursów na dwa stanowiska profesora nadzwyczajnego oraz na dwa stanowiska adiunkta na Wydziale Matematyki i Informatyki.

★ ★ ★ ★ ★

Sesja zimowa w liczbach: 809 studentów na studiach dziennych rozpoczęło 1 października naukę na wszystkich pięciu latach studiów. Egzamin w sesji zimowej winny zdawać 792 osoby, w terminie do sesji przystąpiło 600 osób. Sesję przedłużyło 161 osób, nie przystąpiło do sesji 31 studentów. Egzaminami objętych było 55 przedmiotów, studenci zdali 2438 egzaminów zwykłych. Odbyło się nadto 211 egzaminów poprawkowych i 5 komisyjnych. 743 studentów zaliczyło semestr, w tym warunkowo 143 osoby. Z listy studentów skreślono 39 osób.

★ ★ ★ ★ ★

Dnia 22.03.1994 odbyło się spotkanie Kolegium Dziekańskiego z asystentami Wydziału Matematyki i Informatyki. Podczas zebrania omówiono m.in. projekt nowej organizacji studiów

na Wydziale, tryb zaliczania ćwiczeń, oraz kwestię różnicy wynagrodzeń za godziny nadliczbowe i godziny zlecone. Dziekan zachęcał młodszych pracowników naukowych do brania aktywnego udziału w życiu naukowym Wydziału, do wyjazdów na krajowe i zagraniczne staże i konferencje oraz do brania udziału w semestrach naukowych organizowanych przez Centrum Banacha.

* * * * *

Dnia 22.03.1994 odbyło się spotkanie Kolegium Dziekańskiego ze studentami Wydziału. Większość omawianych problemów związana była z organizacją nauczania i dydaktyką. Uwagi studentów dotyczyły m.in. małego wpływu ocen z egzaminu pisemnego (poprzedzającego egzamin ustny) na końcową ocenę z przedmiotu i, podobnie, małego wpływu ocen z zaliczenia na ocenę egzaminacyjną. Studenci zwrócili uwagę na zdarzające się przypadki zbyt szybkiego i niedokładnego realizowania materiału pod koniec semestru, będącego skutkiem nadrabiania powstałych opóźnień. Proponowano m.in. wprowadzenie dwóch (połówkowych) egzaminów z niektórych przedmiotów trwających dwa semestry (rachunek prawdopodobieństwa, metody numeryczne), wyrównanie liczby egzaminów w sesjach, rozłożenie tygodniowej ilości zajęć na mniejszą liczbę dni.

* * * * *

W towarzystwie przedstawicieli Działu Technicznego UAM, Ośrodka Informatyki, Biblioteki Wydziału, Pracowni Mikrokomputerów i Komisji d/s Informatyki, władze Wydziału odbyły dnia 8.04.1994 wizytację pomieszczeń, które przewidziane są do wynajęcia od HCP na potrzeby Wydziału. Zastanawiano się nad rozmieszczeniem laboratoriów komputerowych i sal dydaktycznych. Przewiduje się, że na 800m² powierzchni zostaną umieszczone dwa przeniesione z ulicy Matejki laboratoria komputerowe, jak również jedna duża sala wykładowa o powierzchni 200m² i 10–12 sal ćwiczeniowych o powierzchniach od 30m² do 50m². W jednym z pomieszczeń planowane jest utworzenie czytelnicy studenckiej wyposażonej w podstawowe podręczniki i zbiory zadań. Podczas wizyty rozważano także wstępnie lokalizację barku dla pracowników i studentów.

* * * * *

Polska Akademia Nauk i National Science Foundation zaakceptowały projekt badawczy "Research in Probabilistic Combinatorics". Projekt ten będzie realizowany wspólnie z Emory University w Atlancie w ramach dwustronnego porozumienia o współpracy PAN–NSF, a jego koordynatorami ze strony polskiej będą prof.prof. Michał Karoński, Andrzej Ruciński i Tomasz Łuczak.

* * * * *

W kwietniu odbyły się, bądź odbędą się następujące wykłady-kolokwia:

- 8.04. Dr hab. Witold Wnuk (WMI) – Wybrane zagadnienia teorii krat Banacha.
- 15.04. Prof. dr hab. Paweł Traczyk (UW, Warszawa) – Węzły i sploty z punktu widzenia teorii warkoczy.
- 29.04. Doc. dr hab. Andrzej Sołtysiak (WMI) – Promień spektralny układu operatorów.

* * * * *

W dniach 19.04.–22.04.1994 gościem Zakładu Dydaktyki Matematyki będzie prof. Manfred Pruzina z Uniwersytetu w Halle (RFN).

* * * * *

Prof. dr hab. Michał Karoński i prof. dr hab. Andrzej Ruciński w dniach 11.04.–17.04.1994

przebywać będą w International Conference and Research Center for Computer Science w Schloss Dagstuhl na konferencji “Expander Graphs; Random Graphs and their Application in Computer Science”.

★ ★ ★ ★ ★

W dniach 15.04–15.05.1994 dr Wojciech Zielonka przebywać będzie na Uniwersytecie Pierre Mendes (Grenoble, Francja). Celem pobytu jest udział w programie badawczym PAST.

★ ★ ★ ★ ★

Lutowy numer pisma Uniwersytetu Paris 7 Denis Diderot zawiera obszerną informację dotyczącą ubiegłorocznej współpracy tego uniwersytetu z Wydziałem Matematyki i Informatyki. W szczególności omówione zostało wspólne z Zakładem Lingwistyki Komputerowej i Sztucznej Inteligencji wystąpienie Uniwersytetu Paris 7 na 65-tych Międzynarodowych Targach Poznańskich.

★ ★ ★ ★ ★

Notatka

System oceny zajęć dydaktycznych w Instytucie Matematyki w Memphis State University.

Obowiązek poddania ocenie przez studentów prowadzonych zajęć dydaktycznych mają jedynie magistranci i doktoranci. W praktyce jednak są do tego zmuszeni również profesorowie. Powód jest prosty. Do każdego wniosku o zatrudnienie na stałe, o awans, czy też o podwyżkę wynagrodzenia, muszą być dołączone wyniki ankiet dotyczących kilku zajęć dydaktycznych prowadzonych przez zainteresowanego. Ten zaś może wybrać ankietę, w której wypadł najlepiej. To zachęca jednak do poddawania się ocenie przez studentów i do podnoszenia atrakcyjności prowadzonych zajęć.

Istnieją dwa rodzaje ankiet – ogólnouniwersytecka (komputerowa) oraz instytutowa (niekomputerowa) – i każdy zainteresowany ma możliwość wyboru jednej z nich. Zdecydowana większość wybiera ankietę ogólnouniwersytecką. Chęć poddania się ocenie trzeba zgłosić odpowiednio wcześniej (czyli mniej więcej w połowie semestru) w sekretariacie Instytutu z zaznaczeniem numeru kursu (czyli zajęć), ilości studentów w grupie i rodzaju ankiet. Studenci wypełniają ankietę przeważnie w przedostatnim tygodniu semestru pod nieobecność na sali prowadzącego zajęcia. Wypełnione ankietę studenci oddają w sekretariacie. Ankietę ogólnouniwersytecką przekazywane są następnie do centrum komputerowego w celu zestawienia wyników. Ankietę i zestawione wyniki, w przypadku magistrantów i doktorantów, przekazywane są dyrektorowi Instytutu, a w przypadku profesorów – bezpośrednio zainteresowanemu. Poniżej przedstawiam zagadnienia, na które udzielają odpowiedzi studenci wypełniający ankietę ogólnouniwersytecką w Memphis State University. W ankiecie używa się nazwy ‘instruktor’ a nie ‘wykładowca’, bo nie ma tutaj oddzielnie wykładów i ćwiczeń. Są po prostu kursy. Przy każdym ze stwierdzeń umieszczonych w ankiecie student umieszcza odpowiedni symbol zgodnie z następującym kluczem:

- SA – jeżeli całkowicie zgadza się z treścią stwierdzenia,
- A – jeżeli zgadza się z treścią stwierdzenia,
- N – jeżeli nie może się ustosunkować (nie ma zdania),
- D – jeżeli nie zgadza się z treścią stwierdzenia,
- SD – jeżeli całkowicie nie zgadza się z treścią stwierdzenia.

A oto stwierdzenia, do których ustosunkowują się studenci:

1. Instruktor entuzjastycznie przedstawiał treść kursu.

2. Instruktor wydawał się być zainteresowany nauczaniem.
3. Instruktor używał własnych (dodatkowych) przykładów dla ułatwienia zrozumienia materiału.
4. Instruktor wydawał się być zainteresowany tym, czy studenci nauczyli się przerobionego materiału.
5. Byłem zainteresowany uczeniem się materiału kursowego.
6. Zwykle uczestniczyłem w zajęciach.
7. Czuję, że kurs rozwija mnie intelektualnie.
8. Stałem się bardziej kompetentny w obrębie materiału objętego kursem.
9. Instruktor zachęcał studentów do wyrażania swoich opinii.
10. Instruktor doceniał i uwzględniał inne opinie i inne punkty widzenia.
11. Studenci mieli możliwość zadawania pytań.
12. Instruktor zwykle stymulował dyskusję na zajęciach.
13. Instruktor usiłował przerobić zbyt dużo materiału.
14. Instruktor zwykle prezentował materiał zbyt szybko.
15. Pracy domowej zwykle poświęcano zbyt dużo czasu kosztem prezentacji nowego materiału.
16. Prezentowany materiał był zazwyczaj zbyt trudny dla mnie.
17. Instruktor prezentował kursowy materiał w sposób usystematyzowany.
18. Kurs był dobrze zorganizowany.
19. Materiał kursowy był prezentowany w jednostkach logicznie spójnych.
20. Kierunek kursu był właściwie naznaczony.
21. Kurs ten przyczynił się znacząco do mojego ogólnego rozwoju.
22. Według mnie przyswoiłem sobie następującą część materiału: (a) więcej niż 90%, (b) około 80%, (c) około 70%, (d) około 60%, (e) mniej niż 60%.
23. Instruktor dobrze ocenił oczekiwania i możliwości studentów.
24. Materiał kursowy był dobrze odzwierciedlony w egzaminach (testach).
25. Instruktor wykazywał gruntowne kompetencje w zakresie przedmiotu kursu.
26. Ogólnie, instruktor był efektywnym nauczycielem.

Studenci odpowiadają nadto na następujące pytania:

1. Czy ufasz, że ta ocena zostanie rozpatrzona poważnie?
2. Czy formularz ten był opracowany jasno i wyraźnie?
3. Czy był to odpowiedni kurs dla Ciebie?
4. Czy tematyka tego kursu jest bliska Twojemu głównemu kierunkowi studiów?
5. Jakiej oceny z tego kursu się spodziewasz?
6. Jaka jest Twoja ogólna średnia?

Przy ocenianiu instruktora bierze się pod uwagę jacy studenci wystawili lepsze oceny. Jeżeli są to studenci dobrzy, to ich opinia jest bardziej miarodajna. Ponadto, jeżeli opinię o zajęciach czy instruktorze wystawia student, którego kierunek studiów jest bliski tematyki kursu, to taka opinia jest także bardziej miarodajna, niż opinia studenta, którego kierunek studiów z wykładanym kursem nie ma wiele wspólnego. Rzecz jasna, oceny wystawione przez lepszych studentów, bądź przez studentów z kierunku bliższego tematyki kursu, traktowane są jako bardziej wiarygodne tylko w stosunku do niektórych problemów 1–26.

Na odwrotnej stronie ankiety znajdują się trzy rubryki zatytułowane: ‘Dodatnia charakterystyka i ocena kursu/instruktora’, ‘Krytyka kursu/instruktora’, ‘Dodatkowe komentarze i sugestie’. Umieszczone tu przez studentów opinie, w niezmienionej postaci przekazywane są instruktorowi. Żadne wyniki ankiet nie są udostępniane studentom.

prof. dr hab. Henryk Hudzik